

[Aksel Pedersen.]

om hele den kommunale lovgivning, som der var tale om i det forrige forslag.

Vi glæder os i det mindste i venstre til en gennemgang af lovgivningen på grundlag af den redegørelse, som ministeren har givet.

Svend Haugaard (RV):

Først tak for redegørelsen. Den berører jo et begrænset område af hele den fysiske planlægning, og det er i orden at drøfte det for sig selv, men jeg er i øvrigt enig med ministeren, når han fremfører, at vores planlægningslovgivning bærer præg af, at den er gennemført i etaper.

Jeg kunne godt tænke mig at benytte denne lejlighed til at spørge ministeren, om han ikke er enig i, at vi trænger til en mere bred principiel drøftelse af hele planlægningens sammenhæng og vel at mærke med tryk på sammenhæng. Der er jo en lang række sammenhængende problemer i den fysiske planlægning. Det gælder arealanvendelsens prioritering, det gælder hele egnsudviklingen også på baggrund af arealanvendelsen, det gælder miljøværn, både over for naturværdier og de kulturelle bygningsmæssige værdier, og hele spørgsmålet: hvad forstår vi egentlig ved miljøkvalitet?

Vi hører jo desværre til en generation, synes jeg, som ikke har skabt så forfærdelig meget bevaringsværdigt, der er ikke så forfærdelig megen sjæl i de betonklodser, vi efterlader os som mindesmærker. Også hele spørgsmålet om bymiljø, som vi drøftede under den forrige sag, er i høj grad et forsømt kapitel. Hvad med de store gigantbutikcentre, deres placering, hvad er det, vi ønsker? Landsbybyggelovens placering af garager og parkeringspladser i forhold til kontaktmuligheder og fritidsaktiviteter, fritids- og sommerhusområder — skal det være à la storby, som vi er godt på vej til, eller skal det være i landsbystil? Også landskabspleje hører med til en sådan samlet drøftelse, både værn om plantning og nyplantning, værn om det naturgivne, landskabets form, når man bygger — vi lever jo også i en bulldozertid, som er i høj grad formudslettende og gør vold på landskabet.

Hele problemkomplekset i forbindelse med lokalsamfundets muligheder for trafik, for handel, for skole, kulturelle og sociale funktioner og muligheden for at bevare det

værdifulde miljø i landsbysamfundet, de små øers problem og meget mere trænger til en drøftelse i sammenhæng, både fordi det hører sammen, og fordi ingen skal føle sig sat uden for sammenhængen, og så naturligvis det, som skulle være hovedpunktet, nemlig fredningsplanlægningen.

Med hensyn til dette afsnit vil jeg gerne sige, at det radikale venstre gerne vil slå fast, at vi er afgjort positive over for den videst mulige beskyttelse af naturværdierne og også over for de menneskeskabte miljøkvaliteter både med hensyn til bevarelsen af de bestående og med hensyn til skabelsen af nye.

Jeg vil godt slå fast, at vi mener, det er rigtigt at samle og forenkle administrationen i et ganske betydeligt omfang, herunder også at forkorte sagsbehandlingen. Det sidste mener jeg er ret afgørende, for det er ikke mindst vigtigt for befolkningens velvilje og forståelse over for fredningshensynene.

Vi har været tilbøjelige til at skabe en modsætning imellem de forskellige dele af planlægningen, hvor vi ligesom har givet hver sin interesse at varetage. Jeg mener, der i dag i langt større grad end før er mulighed for en fælles målsætning og hensigt. Forståelsen for fredning og naturbevarelse er tydeligvis trængt stærkt frem i alle kredse; det prioriteres højt af alle, og det giver netop en mulighed for en forenkling også af administrationen.

Endvidere er vi enige i, at det er rigtigt, at den fysiske planlægning og herunder alt, hvad der er miljøbeskyttende og miljøskabende, er samlet under miljøministeriet. Det kunne diskuteres, hvorvidt det var rigtigt, at skovene skulle med, om der skal være tryk på erhverv, eller om der skal være tryk på rekreation i forbindelse med skove; jeg mener helst lidt af begge dele, og at man i hvert fald ikke glemmer erhvervene. Det kan også diskuteres, hvor klitvæsen og hedelskab osv. skulle placeres i den forbindelse, men det kan ikke diskuteres, at der skal være meget nært samarbejde mellem landbrugsministeriet og miljøministeriet i planlægning om arealanvendelsen. Men også på det punkt tror jeg der i dag er langt større mulighed for en fælles forståelse, end der før har været det.

Endelig om arealanvendelsen i øvrigt: vi